

සොබාවට සොබාවක් වූ සොබා

පුරවරයේ කවිදොරුවේ,
ලිවිගොනු සවනන් අතරේ
දැස දැහැසක් වැඩි වැද්දේ
සැසල සිතක් නිසල කළේ
බබ ම යැ, සොබා

අත වනපෙන්
තුර වදුලක යුචි සෙවණන්
දිය දැහැරක මෙන් සිසිලන්
මල් ගොමුවක සිල් යුචිදන්
මවෙන ගෙනාවේ
බබ ම යැ, සොබා

අත ගවිපෙන්,
ගැවි ගෙදරක සිඞ් දැසුනන්
කෙන් යායක රන් කරලන්
දෙස් අහරක රස මුසුවක්
මවෙන ගෙනාවේ
බබ ම යැ, සොබා

සොබාදම
සොබමන් කළේන්
චිය මවෙන ගෙනාවේන්
බබ ම යැ, සොබා
බබ සොබාවට සොබාවක් මැ විය.

- මයන්ත මුතුකුමාරණ

වර්ෂාව

මේ මල මේ ලෙස පිපිලා තිබුණා
ලොව ඉති ගසනා කුරිරු යමේ
මේ හිම කැටි බිම වැටිලා තිබුණා
ලොව ගිහිගන්නා රුදුරු යාමේ

තරුමල් පිබිඳෙන කළුවන් අහසින්
දුක්ඛර කඳුලක් වැටෙන වෙලේ
මිණිකැට වීසිරෙන ඔබගේ මුවෙහුයි
මේ පරවු මල පුබුදු කළේ

ලොවට කියන්නේ කාලේ ඇවෑමෙන්
මගේ රට නිරුදක කතරක් කරන්නෙපා
ඔබ සැමට කියන්නේ මගේ ලක් තුමියට
කඳුලක් හිමිකරලන්න එපා

ඩබ්ලිව්. ඒ. ඉරකා සපිවති
රාජ්‍ය දැව සංස්ථාව
නුවරඑළිය

